

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

18 DÉCEMBRE 1951.

18 DECEMBER 1951.

PROJET DE LOI

établissant une surtaxe
sur la partie exceptionnelle de certains revenus
de l'exercice 1952.

WETSONTWERP

tot instelling van een bijbelasting op het uitzon-
derlijk gedeelte van bepaalde inkomsten van het
dienstjaar 1952.

I. — AMENDEMENTS PRESENTES PAR LE GOUVERNEMENT.

I. — AMENDEMENTEN VOORGESTELD DOOR DE REGERING.

NOUVEL INTITULE.

NIEUWE TITEL.

Le titre du projet de loi est remplacé par ce qui suit :

De titel van het wetsontwerp wordt vervangen door
wat volgt :

« *Projet de loi établissant une surtaxe sur la partie
exceptionnelle de certains revenus de l'année 1951 ou de
l'exercice clôturé dans le courant de l'année 1952.* »

« *Wetsontwerp tot instelling van een bijbelasting op het
uitzonderlijk gedeelte van bepaalde inkomsten van het jaar
1951 of van het boekjaar afgesloten in de loop van het
jaar 1952.* »

JUSTIFICATION.

VERKLARING.

En vertu de l'article 1er du projet, les revenus imposables à la sur-
taxe sont ceux réalisés soit pendant l'année 1951, soit lorsqu'il s'agit
de redevables qui tiennent une comptabilité régulière autrement que
par année civile, pendant l'exercice 1951/1952.

Krachtens artikel 1 van het ontwerp, zijn de inkomsten die belast-
baar zijn in de bijbelasting diegene verwezenlijkt, hetzij gedurende het
jaar 1951, hetzij, wanneer het belastingplichtigen betreft wier regel-
matige boekhouding niet met het kalenderjaar overeenstemt, gedurende
het boekjaar 1951/1952.

Le même article précise que pour les sociétés de personnes, les
revenus alloués ou attribués aux associés actifs et non actifs sont
imposables dans le chef de ces derniers.

In ditzelfde artikel wordt bedongen dat voor de personenvennoot-
schappen, de aan de actieve en niet actieve vennoten toebedeelde of
toegekende inkomsten in hoofde van deze vennoten belastbaar zijn.

Lorsque les revenus distribués résultent de bilans clôturés dans le
courant de l'année 1952, l'imposition à établir à charge des associés
devra généralement, en vertu des dispositions des lois coordonnées
relatives aux impôts sur les revenus et de la jurisprudence qui s'y
rapporte, être rattachée à l'exercice fiscal 1953.

Wanneer de toebedeelde inkomsten voortspruiten uit balansen die
in de loop van het jaar 1952 afsluiten, zal de op naam van de ven-
noten te vestigen aanslag over 't algemeen moeten gehecht worden aan
het fiscaal dienstjaar 1953, dit krachtens de beschikkingen der samen-
geordende wetten betreffende de inkomstenbelastingen en de ermede
verband houdende rechtspraak.

Or, le titre du projet de loi porte que la surtaxe frappe la partie
exceptionnelle de certains revenus de l'exercice (fiscal) 1952.

Welnu, volgens de titel van het ontwerp van wet slaat de bijbelas-
ting op het uitzonderlijk gedeelte van bepaalde inkomsten van het
(fiscaal) dienstjaar 1952.

Pour éviter toute difficulté, il paraît nécessaire de mettre ce titre en
concordance avec les termes de l'article 1er.

Om moeilijkheden te voorkomen, is het noodzakelijk deze titel in
overeenstemming te brengen met de bewoordingen van artikel 1.

Voir :

Zie :

661 (1950-1951) : Projet de loi.
32, 41, 47, 54 et 79 : Amendements.

661 (1950-1951) : Wetsontwerp.
32, 41, 47, 54 en 79 : Amendementen.

G.

Art. 5.

Ajouter in fine ce qui suit :

« Par contre est à ajouter la taxe de transmission à l'exportation payée par le redevable, pendant la période imposable à la surtaxe, en exécution de l'arrêté royal du 22 novembre 1951, dans la mesure où elle sera, par application de l'article 7, § 4, admise en déduction de la surtaxe calculée sur le revenu excédentaire ainsi majoré.

» Pour l'application de cette disposition, les imputations de taxe de transmission à l'exportation en déduction de la surtaxe se font dans l'ordre chronologique des paiements à la dite taxe de transmission. »

JUSTIFICATION.

Conformément à l'article 9, la surtaxe ne peut être portée en déduction comme charge professionnelle.

Dans la conception initiale du projet de loi, cette disposition, qui s'inspire d'une tradition invariablement suivie jusqu'ici en matière d'impôts exceptionnels, n'avait d'autre but que d'empêcher qu'on puisse déduire la surtaxe des revenus de l'année de son paiement, pour l'application de la taxe professionnelle; elle était donc en tout état de cause, sans influence quant à la détermination de la base imposable à la surtaxe même, puisqu'aussi bien celle-ci, nécessairement payée après coup, ne pouvait jamais constituer une dépense se rattachant à la période imposable au dit impôt. Sans doute, était-il prévu (art. 7, § 3) une réduction d'impôt de 10 % à concurrence des sommes versées à valoir sur la surtaxe avant l'expiration de la période imposable, mais ces acomptes, constituant en fait des prévisions fiscales pour la période imposable, n'étaient en aucun cas à considérer comme charges professionnelles déductibles ni au regard de la taxe professionnelle, ni en ce qui concerne la surtaxe. Deux éléments vont cependant jeter un jour nouveau sur cet aspect du problème. D'abord, le fait que la taxe à l'exportation remise temporairement en vigueur sera, en vertu de l'amendement du Gouvernement ajoutant un § 4 à l'article 7, déductible de la surtaxe; ensuite, la circonstance que cette taxe à l'exportation sera dans certains cas payée au cours de la période imposable à la surtaxe.

Admettre que ces paiements puissent constituer une charge professionnelle pour l'application de la surtaxe aboutirait à leur faire un sort plus favorable qu'à la surtaxe elle-même, alors qu'ils ne constituent en fait que le précompte de cette surtaxe. En principe, on serait fondé à dire que, dans la mesure où la taxe à l'exportation sert à l'apurement de la surtaxe, ces deux impôts devraient subir un régime identique au point de vue de la déductibilité au titre de charges professionnelles; la taxe à l'exportation ne pourrait ainsi jamais être considérée comme charge professionnelle déductible pour l'établissement ni de la surtaxe ni de la taxe professionnelle. Cependant, pareille attitude ne pouvant être adoptée pour des raisons d'ordre technique le Gouvernement vous propose un amendement à l'article 5 en vertu duquel la taxe à l'exportation payée pendant la période imposable à la surtaxe sera ajoutée aux bénéfices excédentaires passibles de la dite surtaxe mais ce uniquement pour la détermination de la base imposable à celle-ci (et non de la base imposable à la taxe professionnelle) et dans la mesure où elle sera déduite de la surtaxe calculée sur le revenu excédentaire ainsi majoré.

Ainsi donc, pour déterminer la mesure susvisée, la surtaxe sera calculée sur le bénéfice excédentaire de la période imposable, multiplié par une fraction dont le numérateur sera 100 et le dénominateur 100 — 25 (taux de l'impôt) = 75, ce qui revient à dire qu'il faudra comparer la taxe à l'exportation payée pendant la dite période imposable à une surtaxe égale au tiers du bénéfice excédentaire. C'est en somme une formule de calcul « en dedans » analogue à celle qui est prévue en matière de taxe mobilière par l'article 14, § 2 des lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus.

Deux cas peuvent se présenter :

1° la taxe à l'exportation payée pendant la période imposable à la surtaxe dépasse le tiers du revenu excédentaire;

2° la dite taxe à l'exportation est égale ou inférieure au tiers du dit bénéfice excédentaire.

Dans le premier cas, la somme à ajouter au bénéfice excédentaire pour former la base imposable à la surtaxe sera toujours limitée au tiers de ce bénéfice excédentaire puisque la surtaxe sera égale à ce tiers.

Dans le second cas, la totalité de la taxe à l'exportation payée pendant la période imposable à la surtaxe sera toujours à ajouter au bénéfice excédentaire pour former la base imposable à la surtaxe et

Art. 5.

In fine toevoegen wat volgt :

« Is daarentegen bij te voegen, de overdrachtstaxe bij uitvoer door de belastingplichtige gedurende het belastbaar tijdperk in de bijbelasting betaald in uitvoering van het koninklijk besluit van 22 November 1951 in de mate dat zij, bij toepassing van artikel 7, § 4, zal aangenomen worden in mindering van de bijbelasting berekend op het aldus verhoogd excédentair inkomen.

» Voor de toepassing van deze bepaling, gebeuren de aanrekeningen van overdrachtstaxe bij uitvoer in mindering van de bijbelasting in de chronologische volgorde van de betalingen voor vermelde overdrachtstaxe. »

VERKLARING.

Overeenkomstig artikel 9, mag de bijbelasting niet als bedrijfslast in mindering gebracht worden.

Naar het oorspronkelijk begrip van het ontwerp van wet, had deze beschikking, die ingegeven werd door een tot nu toe onveranderlijk gebleven traditie inzake exceptionele belastingen, alleen tot doel te voorkomen dat de bijbelasting zou kunnen afgetrokken worden van het inkomen van het jaar van de betaling; zij bleef dus in elk geval zonder invloed bij het bepalen van de belastbare grondslag in de bijbelasting zelf, aangezien zij, noodzakelijker wijze nadien betaald, nooit een uitgave van de belastbare periode in deze belasting kon uitmaken. Er was weliswaar (art. 7, § 3) een vermindering van belasting voorzien van 10 t. h. op de vervroegde betalingen, aan te rekenen op de bijbelasting, gedaan vóór het verstrijken van het belastbaar tijdperk, maar deze voorschotten, die feitelijk maar fiscale voorzieningen voor het belastbaar tijdperk zijn, waren in geen geval te beschouwen als aftrekbare bedrijfslasten, noch ten opzichte van de bedrijfsbelasting, noch voor de bijbelasting. Twee elementen komen nochtans een nieuw licht op het vraagstuk werpen. Eerstens het feit dat de voorlopig terug in werking gebrachte uitvoertaxe die krachtens het amendement van de Regering waarbij aan artikel 7 een § 4 wordt toegevoegd, van de bijbelasting zal aftrekbaar zijn; vervolgens de omstandigheid dat deze uitvoertaxe in zekere gevallen zal betaald zijn in de loop van het belastbaar tijdperk van de bijbelasting.

Aannemen dat deze betalingen een bedrijfslast voor de toepassing van de bijbelasting kunnen uitmaken, zou er op neerkomen hun een beter lot toe te bedelen dan aan de bijbelasting zelf, terwijl zij feitelijk maar een voorafrekening op de bijbelasting zijn. In beginsel zou men gerechtigd zijn te zeggen dat, in de mate dat de uitvoertaxe dient tot aanzuivering van de bijbelasting, deze twee belastingen een gelijkwaardig regime zouden moeten ondergaan ten opzichte van de aftrekbaarheid als bedrijfslast; de uitvoertaxe zou aldus nooit kunnen beschouwd worden als bedrijfslast aftrekbaar voor het vestigen noch van de bijbelasting noch van de bedrijfsbelasting. Nochtans, daar dergelijke houding wegens technische redenen niet kan aangenomen worden, stelt de Regering II een amendement op artikel 5 voor, krachtens hetwelk de uitvoertaxe die gedurende het belastbaar tijdperk in de bijbelasting is betaald, aan de excédentaire winst zal toegevoegd worden, maar dit alleen voor het bepalen van de belastbare grondslag in de bijbelasting (en niet in de bedrijfsbelasting) en in de mate dat zij zal afgetrokken worden van de bijbelasting berekend op het aldus verhoogd excédentair inkomen.

Aldus zal om de hiervoren bedoelde mate te bepalen, de bijbelasting berekend worden op de excédentaire winst van het belastbaar tijdperk vermenigvuldigd door een breuk waarvan de teller 100 zal zijn en de noemer 100 — 25 (belastingvoet) = 75, wat er op neerkomt te zeggen dat de gedurende het belastbaar tijdperk van de bijbelasting betaalde uitvoertaxe zal moeten vergeleken worden aan een bijbelasting gelijk aan het derde van de excédentaire winst. 't Gaat hier dus eigenlijk om een rekenformule « naar onder », gelijkaardig aan deze die voorzien is inzake mobiliënbelasting bij artikel 14, § 2 van de samen-geordende wetten op de inkomstenbelastingen.

Twee gevallen kunnen zich voordoen :

1° de uitvoertaxe die tijdens het belastbaar tijdperk in de bijbelasting werd betaald, is hoger dan het derde van het excédentair inkomen;

2° gezegde uitvoertaxe is gelijk aan of lager dan het derde van dit excédentair inkomen.

In het eerste geval zal de som die te voegen is bij het excédentair inkomen om de belastbare grondslag in de bijbelasting te bepalen, altijd beperkt zijn tot het derde van het excédentair inkomen, aangezien de bijbelasting zal gelijk zijn aan dit derde.

In het tweede geval, zal de afgeheeldheid van de uitvoertaxe die gedurende het belastbaar tijdperk in de bijbelasting werd betaald, altijd bij het excédentair inkomen te voegen zijn om de belastbare

celle-ci sera égale au quart du total formé par le bénéfice excédentaire et la taxe à l'exportation décaissée pendant la période imposable.

Des exemples illustreront mieux la portée de cet amendement.

Bilan au 31 décembre 1951.

I. — Bénéfice excédentaire ... fr. 2.000.000

Taxe à l'exportation payée :

en 1951 : 800.000 fr.

en 1952 : 1.200.000 fr.

La taxe à l'exportation payée au cours de la période imposable à la surtaxe (800.000 fr.) est supérieure à la surtaxe puisque celle-ci est égale au 1/3 du bénéfice excédentaire soit $\frac{2.000.000}{3} = 666.666$ fr.

C'est uniquement dans la mesure où la taxe à l'exportation payée en 1951 sera affectée à l'apurement de la surtaxe qu'elle doit être ajoutée au bénéfice excédentaire pour former la base imposable à la surtaxe ... fr. 2.666.666

Surtaxe à 25 % ... 666.666

Aucune surtaxe n'est à enrôler puisque celle-ci est entièrement absorbée par la taxe à l'exportation (2.000.000 de francs).

Bilan au 31 décembre 1951.

II. — Bénéfice excédentaire ... fr. 2.000.000

Taxe à l'exportation payée :

en 1951 : 500.000 fr.

en 1952 : 700.000 fr.

La taxe à l'exportation payée au cours de la période imposable (500.000 fr.) est inférieure à la surtaxe calculée « en dedans » puisqu'elle est inférieure au 1/3 du bénéfice excédentaire soit 666.666 fr.

Elle viendra en vertu de la règle énoncée par l'amendement suivant laquelle les imputations se font dans l'ordre chronologique, pour sa totalité, en déduction de la surtaxe à établir et comme telle, elle doit être ajoutée intégralement au bénéfice excédentaire pour former le bénéfice passible de la surtaxe ... fr. 2.500.000

Surtaxe : 25 % ... 625.000

Aucune surtaxe n'est à enrôler, puisque celle-ci est entièrement absorbée par la taxe à l'exportation (1 million 200.000 fr.).

III. — Bénéfice excédentaire ... fr. 2.000.000

Taxe à l'exportation payée :

en 1951 : 100.000 fr.

en 1952 : 400.000 fr.

Base imposable à la surtaxe ... fr. 2.100.000

Surtaxe : 25 % ... 525.000

Surtaxe à enrôler :

525.000 — (100.000 + 400.000) = ... 25.000

Il ressort de ces exemples que dès l'instant où la taxe à l'exportation payée pendant la période imposable ne dépasse pas le tiers du bénéfice excédentaire, elle doit toujours être intégralement ajoutée au dit bénéfice excédentaire pour former la base imposable à la surtaxe. Dans le cas contraire la somme à ajouter est toujours limitée au tiers du bénéfice excédentaire.

Il n'échappera pas qu'en limitant exclusivement à l'établissement de la base imposable à la surtaxe les conditions de non-déductibilité de la taxe d'exportation au titre de charge professionnelle, l'amendement sous revue implique que la taxe à l'exportation présente intégralement le caractère d'une charge professionnelle déductible de l'année du paiement, pour l'application de la taxe professionnelle; par contre, en ce qui concerne la surtaxe établie après déduction éventuelle de la taxe à l'exportation, le projet d'amendement n° VI implique que le principe de non déductibilité s'appliquera uniquement à la taxe professionnelle afférente aux revenus de l'exercice du paiement de cette surtaxe.

grondslag in de bijbelasting te bepalen, en deze laatste belasting zal gelijk zijn aan het vierde van het totaal gevormd door de excedentaire winst en de uitvoertaxe tijdens het belastbaar tijdperk betaald. Voorbeelden zullen de draagwijdte van het amendement beter belichten.

Balans op 31 December 1951.

I. — Excedentaire winst ... fr. 2.000.000

Betaalde uitvoertaxe :

in 1951 = 800.000 fr.

in 1952 = 1.200.000 fr.

De gedurende het belastbaar tijdperk in de bijbelasting betaalde uitvoertaxe (800.000 fr.) is hoger dan de bijbelasting, gezien deze laatste gelijk is aan 1/3^e van de excedentaire winst, of $\frac{2.000.000}{3} = 666.666$ fr.

Is slechts in de mate dat de uitvoertaxe, in 1951 betaald, zal aangewend worden tot aanzuivering van de bijbelasting dat zij te voegen is bij de excedentaire winst om de belastbare grondslag te vormen.

Men bekomt aldus ... fr. 2.666.666

Bijbelasting 25 % ... 666.666

Geen bijbelasting is in te kohieren, aangezien zij opgeslorpt is door de uitvoertaxe (2.000.000 fr.).

Balans op 31 December 1951.

II. — Excedentaire winst ... fr. 2.000.000

Uitvoertaxe betaald :

in 1951 = 500.000 fr.

in 1952 = 700.000 fr.

De gedurende het belastbaar tijdperk van de bijbelasting betaalde uitvoertaxe (500.000 fr.) is lager dan de bijbelasting berekend « naar onder » aangezien zij lager is dan 1/3^e van de excedentaire winst, zegge 666.666 fr.

Krachtens de bij het amendement uitgevaardigde regel volgens welke de aanzuiveringen geschieden in chronologische orde, zal de uitvoertaxe voor haar geheelheid in mindering komen van de te vestigen bijbelasting en aldus moet zij integraal bij de excedentaire winst gevoegd worden om de belastbare grondslag in de bijbelasting te vormen. Aldus bekomt men ... fr. 2.500.000

Bijbelasting 25 % ... 625.000

Geen bijbelasting is in te kohieren, aangezien zij geheel opgeslorpt is door de uitvoertaxe (1.200.000 fr.).

III. — Excedentaire winst ... fr. 2.000.000

Uitvoertaxe betaald :

in 1951 = 100.000 fr.

in 1952 = 400.000 fr.

Belastbare grondslag in de bijbelasting ... fr. 2.100.000

Bijbelasting 25 % ... 525.000

In te kohieren bijbelasting :

525.000 — (100.000 + 400.000) = ... 25.000

Uit deze voorbeelden kan men afleiden dat van het ogenblik af dat de tijdens het belastbaar tijdperk betaalde uitvoerbelasting niet hoger is dan het derde van de excedentaire winst, zij altijd integraal moet gevoegd worden bij de excedentaire winst om de belastbare grondslag in de bijbelasting te vormen. In het tegenovergesteld geval, is de toe te voegen som altijd gelijk aan het derde van de excedentaire winst.

Het zal niet ontgaan dat, door alleen voor het bepalen van de belastbare grondslag in de bijbelasting de voorwaarden tot niet aftrekbaarheid als bedrijfslast van de uitvoertaxe te beperken, het besproken amendement in zich sluit dat de uitvoertaxe voor haar geheelheid het karakter vertoont van een bedrijfsuitgave aftrekbaar voor het jaar van betaling voor de toepassing van de bedrijfsbelasting; wat betreft de bijbelasting gevestigd na eventuele aftrekking van de uitvoertaxe, sluit het amendement VI daarentegen in zich dat het principe van de niet aftrekbaarheid alleen zal toepasselijk zijn op de bedrijfsbelasting slaande op de inkomsten van het dienstjaar van betaling van deze bijbelasting..

Art. 6.

A la 2me ligne remplacer les mots « pendant la période imposable » par les mots : « pendant une période allant du début de la période imposable jusqu'à six mois après son expiration ».

JUSTIFICATION.

L'article 6 a notamment pour but d'encourager les investissements nouveaux en matériel et outillage qui sont reconnus d'intérêt général. Afin d'assurer à la mesure sa pleine signification, il est nécessaire de prolonger de six mois la période endéans laquelle doivent se situer les investissements de l'espèce; il est à considérer, en effet, que vu la proximité de la clôture de la période imposable dans les cas les plus courants, l'article 6, tel qu'il est libellé, n'est plus en somme qu'une sorte de récompense à des investissements déjà effectués alors que ce qui importe surtout c'est d'en provoquer de nouveaux.

Art. 7.

1. — Remplacer le § 3 de cet article, par ce qui suit :

« Il est accordé une réduction égale à 10 p. c. des sommes versées à valoir sur la surtaxe au plus tard dans les quinze jours qui suivent l'expiration de la période imposable telle qu'elle est définie à l'article 1er. »

» Toutefois, cette réduction ne peut dépasser 10 p. c. du montant de la surtaxe calculée après application éventuelle de l'article 7, § 4. »

JUSTIFICATION.

L'article 7, § 3 du projet de loi dispose qu'il est accordé une réduction égale à 10 % des sommes versées à valoir sur la surtaxe avant l'expiration de la période imposable.

L'expiration de cette période imposable se situe au 31 décembre 1951 pour les contribuables qui ne tiennent pas de comptabilité et pour ceux qui clôturent leurs écritures à cette date, et souvent à la fin d'un trimestre en ce qui concerne les contribuables dont le bilan sera clôturé dans le courant de l'année 1952.

Or, l'expérience acquise en matière de versements à valoir sur la taxe professionnelle a démontré que les établissements de crédit ne savent généralement pas donner suite aux ordres de versements qu'ils reçoivent de leurs clients vers la fin d'un trimestre, et surtout vers la fin de l'année, parce qu'à ces époques les opérations courantes absorbent toute l'activité de ces établissements. C'est pour cette raison d'ailleurs que les délais prévus pour les versements anticipatifs en matière de taxe professionnelle ont été prolongés de quinze jours (article 2 de la loi du 30 juin 1951).

Il se recommande dès lors de prolonger également de quinze jours le délai extrême des versements à valoir sur la surtaxe. Tel est l'objet du 1er alinéa de l'amendement.

Le 2e alinéa a pour but de limiter l'avantage consécutif aux versements à valoir, à 10 % du montant de la surtaxe calculée après application éventuelle de l'article 7, § 4.

2. — Ajouter in fine de cet article un § 4 ainsi conçu :

« § 4. — La surtaxe calculée conformément aux dispositions du présent article est diminuée de la taxe de transmission à l'exportation payée par le redevable à partir de la mise en application de l'arrêté royal du 22 novembre 1951 pendant une période dont la durée ne peut excéder celle de la période imposable à la surtaxe à moins que l'administration n'établisse par toutes voies de droit, que le redevable a mis cette taxe de transmission à charge de son client étranger.

Art. 6.

Op de 2de en 3de regels, de woorden « gedurende het belastbaar tijdperk » vervangen door de woorden : « gedurende een tijdperk gaande van de aanvang van het belastbaar tijdperk tot zes maanden na het verstrijken ervan ».

VERKLARING.

Artikel 6 heeft namelijk tot doel de nieuwe beleggingen in materieel en uitrusting, waarvan het openbaar belang erkend wordt, aan te moedigen. Ten einde aan deze maatregel zijn volle betekenis te geven, is het noodzakelijk het tijdperk waarin soortgelijke beleggingen dienen te worden gedaan met zes maanden te verlengen; men mag inderdaad aannemen dat gezien het nakend afsluiten der belastbare periode in de meest voorkomende gevallen, artikel 6, zoals dit is opgesteld, nog slechts een soort van tegemoetkoming aan de reeds gedane beleggingen uitmaakt, dan wanneer het er in hoofdzaak op aankomt nieuwe uit te lokken.

Art. 7.

1. — § 3 van dit artikel vervangen door wat volgt :

« Er wordt een vermindering toegestaan gelijk aan 10 t. h. van de sommen welke op de bijbelasting vooraf gestort worden uiterlijk binnen vijftien dagen die volgen op het verstrijken van het belastbaar tijdperk zoals dit onder artikel 1 wordt bepaald.

» Nochtans mag deze vermindering niet 10 t. h. overschrijden van het bedrag van de bijbelasting berekend na toepassing van artikel 7, § 4. »

VERKLARING.

Artikel 7, § 3, van het ontwerp van wet bepaalt dat een vermindering van 10 % wordt toegestaan op de sommen welke op de bijbelasting vooraf gestort worden vóór het verstrijken van het belastbaar tijdperk.

Dit belastbaar tijdperk verstrijkt op 31 December 1951 voor de belastingplichtigen die geen boekhouding voeren en voor diegene die hun geschriften op deze datum afsluiten, en dikwijls op het einde van een trimester wat betreft de belastingplichtige wier balans zal afgesloten worden in de loop van het jaar 1952.

Welnu, de opgedane ondervinding inzake vervroegde stortingen op de bedrijfsbelasting heeft uitgewezen dat de credietinstellingen over 't algemeen geen gevolg kunnen geven aan de stortingbevelen die zij van de klanten ontvangen rond het einde van een trimester, en bijzonder rond het einde van het jaar, omdat op deze tijdstippen de lopende verrichtingen gans de activiteit van deze inrichtingen opslorpen. Om deze reden trouwens werden de termijnen, voorzien inzake vervroegde stortingen op de bedrijfsbelasting, met vijftien dagen verlengd (artikel 2 van de wet van 30 juni 1951).

Het komt derhalve geraadzaam voor de uiterste termijn voor de voorafbetalingen op de bijbelasting eveneens met vijftien dagen te verlengen. Dit is het voorwerp van het 1^e lid van het amendement.

Het 2^e lid heeft voor doel het voordeel dat verbonden is aan de voorafbetaling te beperken tot 10 % van de bijbelasting berekend na eventuele toepassing van artikel 7, § 4.

2. — In fine een § 4 toevoegen dat luidt als volgt :

« § 4. — De bijbelasting, berekend overeenkomstig de bepalingen van dit artikel, wordt verminderd met de overdrachtstaxe bij uitvoer door de belastingplichtige betaald, van het in werking treden van het koninklijk besluit van 22 November 1951 af, gedurende een tijdperk waarvan de duur deze van het belastbaar tijdperk van de bijbelasting niet mag overschrijden, ten ware de administratie door alle rechtsmiddelen moest uitmaken dat de belastingplichtige deze overdrachtstaxe ten laste van zijn buitenlandse cliënt heeft gelegd.

» *Le Roi détermine les conditions et modalités d'exécution de cette disposition; il fixe celles qui doivent être observées, sous peine de déchéance, par les contribuables.* »

JUSTIFICATION.

Ainsi que le rappelle l'exposé des motifs, le but du projet de loi qui vous est soumis est d'éponger les bénéfices exceptionnels qui seront réalisés grâce à la haute conjoncture qu'engendre le programme de réarmement. Or, il est bien certain que la grosse majorité des redevables de la surtaxe se trouvera parmi les industriels et commerçants qui auront effectué des exportations. C'est en tenant compte de cette circonstance que le Gouvernement a décidé de remettre temporairement en vigueur la taxe de transmission à l'exportation, celle-ci devant dans son esprit être, en pareil cas, une sorte de précompte de la surtaxe sur les bénéfices exceptionnels.

Il s'agit donc là de deux impôts différents tirés de la même source et tendant au même but.

L'amendement présenté a pour but d'éviter la superposition de ces impôts en autorisant la déduction de la surtaxe, de la taxe de transmission à l'exportation payée par le redevable de la dite surtaxe à partir de la mise en application de l'arrêté royal du 22 novembre 1951 et pendant une période dont la durée ne pourra jamais excéder celle de la période imposable à la surtaxe. La déduction est cependant refusée lorsque l'Administration établit par toutes voies de droit que le redevable a mis la taxe de transmission à l'exportation à charge de son client étranger.

Le Roi déterminera les modalités d'exécution de cette disposition; il fixera notamment les règles à suivre en vue de la déduction de la taxe de transmission à l'exportation payée par les sociétés de personnes dans l'éventualité où la surtaxe serait due soit par l'être juridique et les associés, soit uniquement par les associés (cfr. art. 1er, 1° et 2° et art. 4).

Art. 9.

Remplacer le texte de cet article, par ce qui suit :

« *La surtaxe, calculée après application de l'article 7, § 4, ne peut être portée en déduction comme charge professionnelle pour l'établissement de la base imposable à la taxe professionnelle.* »

JUSTIFICATION.

Cet amendement est la conséquence de la modification apportée à l'article 7, par l'ajoute d'un paragraphe 4, en vertu duquel la taxe de transmission à l'exportation est portée en diminution de la surtaxe. Seul le solde ainsi obtenu ne sera pas admis au titre de charge professionnelle pour déterminer la base imposable à la taxe professionnelle.

II. — SOUS-AMENDEMENT PRESENTE PAR M. PHILIPPART A SON

AMENDEMENT PROPOSE PRECEDEMMENT
(doc. n° 41).

Article premier.

Sous le n° 2, ajouter in fine ce qui suit :

« *En outre il n'est tenu compte pour la détermination de la partie dite exceptionnelle des bénéfices, des loyers des immeubles que dans la mesure où ces loyers dépassent le triple de leurs revenus cadastraux.* »

» *De Koning bepaalt de voorwaarden en de modaliteiten van uitvoering van deze beschikking; hij bepaalt degene die op straffe van verval door de belastingplichtigen moeten nageleefd worden.* »

VERKLARING.

Zoals in de memorie van toelichting wordt uiteengezet, heeft het voorgelegd ontwerp van wet tot doel, de uitzonderlijke winsten af te romen die verwezenlijkt werden dank zij de uit het bewapeningsprogramma ontstane hoogconjunctuur. Welnu, het is heel zeker dat het overgroot gedeelte der schatplichtigen aan de bijbelasting, onder de industriëlen en handelaars die aan exportatie gedaan hebben, zal te vinden zijn. Het is, gelet op deze omstandigheden, dat de Regering besloten heeft tijdelijk de overdrachtstaxe bij uitvoer in te voeren, dewelke aldus in haar geest, een soort voorafrekening op de bijbelasting der uitzonderlijke winsten zal zijn.

Het gaat hier dus om twee verschillende belastingen met dezelfde oorsprong en met hetzelfde doel.

Het ingediend amendement heeft tot doel, de opeenstapeling van belastingen te vermijden door de bijbelasting te verminderen met de overdrachtstaxe bij uitvoer betaald door de belastingplichtige van gezegde bijbelasting vanaf het in werking treden van het Koninklijk besluit van 22 November 1951 en gedurende een tijdperk waarvan de duur nooit deze van het belastbaar tijdperk der bijbelasting mag overschrijden. De vermindering wordt nochtans geweigerd wanneer de administratie door alle rechtsmiddelen uitmaakt dat de belastingplichtige de overdrachtstaxe bij uitvoer ten laste van zijn buitenlandse cliënt heeft gelegd.

De Koning zal de uitvoeringsmodaliteiten van deze beschikking bepalen; hij zal onder meer de te volgen regelen aanduiden voor het aftrekken van de overdrachtstaxe bij uitvoer door de personenvennootschappen betaald, zo de bijbelasting mocht verschuldigd zijn, hetzij door het juridisch wezen en de vennoten, hetzij enkel door de vennoten (cfr. art. 1, 1° en 2°, en art. 4).

Art. 9.

De tekst van dit artikel vervangen door wat volgt :

« *De bijbelasting, berekend na toepassing van artikel 7, § 4, mag niet als bedrijfslast in mindering worden gebracht voor het vaststellen van de belastbare grondslag in de bedrijfsbelasting.* »

VERKLARING.

Dit amendement is het gevolg van de wijziging aan artikel 7 gebracht door toevoeging van een paragraaf 4, volgens welke de overdrachtstaxe bij uitvoer in mindering van de bijbelasting wordt gebracht. Alleen het aldus bekomen saldo zal niet als bedrijfslast aangenomen worden voor het vaststellen van de belastbare grondslag in de bedrijfsbelasting.

II. — AMENDEMENT VOORGESTELD DOOR DE HEER PHILIPPART OP ZIJN VROEGER INGEDIEND AMENDEMENT (stuk n° 41).

Eerste artikel.

Onder n° 2, in fine, toevoegen wat volgt :

« *Bovendien wordt, voor de vaststelling van het zogenaamde uitzonderlijk gedeelte der winsten, slechts rekening gehouden met de huurprijzen der onroerende goederen voor zover die huurprijzen meer bedragen dan driemaal hun kadastrale inkomsten.* »

M. PHILIPPART.

III. — AMENDEMENTS
PRESENTES PAR M. OBLIN.

Article premier.

1. — A la 3me ligne du 2°, supprimer les mots : « ou ex-associés ».

JUSTIFICATION.

L'amendement tend à mettre le 2° de l'article 1er en concordance avec le 1er.

2. — Ajouter au 2° un 2me alinéa rédigé comme suit :

« Toutefois ces revenus ne comprennent pas les rémunérations perçues en exécution d'un contrat d'emploi, lorsque la participation de l'intéressé dans le capital social n'a jamais été supérieure à 5 p. c. »

III. — AMENDEMENTEN

INGEDIEND DOOR DE HEER OBLIN.

Eerste artikel.

1. — Op de 3de en 4de regel van het 2°, de woorden « of gewezen vennoten » weglaten.

VERANTWOORDING.

Het amendement strekt er toe het 2° van het eerste artikel in overeenstemming te brengen met het 1°.

2. — Aan het 2° een 2de lid toevoegen, dat luidt als volgt :

« In die inkomsten zijn echter niet begrepen de bezoldigingen, ontvangen tot uitvoering van een bediendencontract, wanneer de deelneming van belanghebbende in het maatschappelijk kapitaal nooit hoger is geweest dan 5 t. h. »

J. OBLIN.

IV. — AMENDEMENTS
PRESENTES PAR M. TIELEMANS.

NOUVEL INTITULE.

Le titre du projet est remplacé par ce qui suit :

« Projet de loi établissant une surtaxe sur la partie exceptionnelle de certains revenus de l'année 1950 et des années suivantes. »

Article premier.

1. — A la 3me ligne du premier alinéa remplacer les mots « pendant l'année 1951 » par les mots : « à partir de l'année 1950 ».

2. — In fine du même alinéa remplacer le millésime de « 1952 » par « 1951 ».

3. — Compléter le premier alinéa du 1° par le texte suivant :

« Y compris les bénéfices des redevables qui tombent sous l'application de la loi du 21 juin 1927 relative aux sociétés et firmes coloniales ayant leur siège ou leur principal établissement en Belgique. »

4. — Ajouter in fine du 1° ce qui suit :

« Les revenus à prendre pour base afin de déterminer l'excédent taxable :

» a) sont diminués de la totalité des bénéfices visés à l'article 27, § 2, 5°, des susdites lois coordonnées;

IV. — AMENDEMENTEN

VOORGESTELD DOOR DE HEER TIELEMANS.

NIEUWE TITEL.

De titel van het wetsontwerp vervangen door wat volgt :

« Wetsontwerp tot invoering van een bijbelasting op het uitzonderlijk gedeelte van bepaalde inkomsten van het jaar 1950 en van de volgende jaren. »

Eerste artikel.

1. — Op de 3de regel van het eerste lid, de woorden « gedurende het jaar 1951 » vervangen door de woorden : « van het jaar 1951 af ».

2. — In fine van hetzelfde lid, het jaartal « 1952 » vervangen door het jaartal « 1951 ».

3. — Het eerste lid van het 1° aanvullen met wat volgt :

« Met inbegrip van de winsten der belastingplichtigen die vallen onder de toepassing der wet van 21 Juni 1927 betreffende de koloniale vennootschappen en firma's waarvan de zetel of de hoofdstelling zich in België bevindt. »

4. — In fine van het 1° toevoegen wat volgt :

« De inkomsten die tot grondslag moeten genomen worden om het belastbaar overschot vast te stellen :

» a) worden verminderd met het totaal van de in artikel 27, § 2, 5°, van bovenvermelde samengeordende wetten bedoelde winsten;

» b) ne sont pas diminués des revenus déjà taxés, visés à l'article 52 des dites lois.

» c) sont majorés des avantages et profits qu'une société holding établie à l'étranger retire directement ou indirectement, sous quelque forme ou par quelque moyen que ce soit, d'une entreprise établie en Belgique.

» Ces avantages et profits sont présumés constituer des revenus imposables dans le chef de cette entreprise, sauf au redevable à renverser cette présomption en apportant la preuve que les dits avantages et profits constituent des charges professionnelles réelles et que la société holding ne facilite pas la soustraction de revenus à l'application d'impôts directs belges ou de la Colonie dans le chef du redevable ou de tiers.

» Cette preuve pourra être administrée par tous les moyens admis par le droit commun, sauf le serment. »

» b) worden niet verminderd met de reeds belaste inkomsten bedoeld bij artikel 52 van vermelde wetten;

» c) worden vermeerderd met de voordelen en baten die een in het buitenland gevestigde holding-vennootschap, rechtstreeks of onrechtstreeks, onder welke vorm of met welk middel ook, haalt uit een in België gevestigd bedrijf.

» Die voordelen en baten worden geacht belastbare inkomsten uit te maken in hoofde van dat bedrijf, behalve wanneer de belastingplichtige dit vermoeden weerlegt door het bewijs te leveren dat vermelde voordelen en baten werkelijke bedrijfslasten uitmaken en dat de holding-vennootschap de onttrekking van inkomsten niet aan de toepassing van rechtstreekse belastingen in België of in de kolonie vergemakkelijkt in hoofde van de belastingplichtige of van derden.

» Dat bewijs kan worden geleverd met alle door het gemeen recht toegelaten middelen, behalve de eed. »

F. TIELEMANS.
J. MARTEL.

V. — AMENDEMENT
PRESENTE PAR M. COUPLET.

Article premier.

Aux 2me et 3me lignes du 2me alinéa du 1°, remplacer les mots « des bénéfices non distribués, des dividendes distribués » par les mots : « des bénéfices qui ont servi de base à la taxe professionnelle ou à la taxe mobilière ».

V. — AMENDEMENT
VOORGESTELD DOOR DE HEER COUPLET.

Eerste artikel.

Op de 2de en 3de regel van lid 2 van het 1°, de woorden « met de niet uitgekeerde winsten, met de uitgekeerde dividenden » vervangen door de woorden : « met de winsten die tot grondslag gediend hebben voor de bedrijfsbelasting of voor de mobiliënbelasting ».

M. COUPLET.